

**Predikatie over Lukas 23 vers 32 en 43
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
Vrije Oud Gereformeerde Gemeente
Aalburg – 18 april 2014**

Zingen Psalm 22 : 1.

Geloofsbelijdenis van Nicéa.

Zingen Avondzang : 7.

Schriftlezing Lukas 23 vers 26 t/m 49

26 En als zij Hem wegleidden, namen zij enen Simon van Cyréne, komende van den akker, en legden hem het kruis op, dat hij het achter Jezus droeg.

27 En een grote menigte van volk en van vrouwen volgde Hem, welke ook weenden en Hem beklaagden.

28 En Jezus Zich tot haar kerende zeide: Gij dochteren van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen.

29 Want zie, er komen dagen in welke men zeggen zal: Zalig zijn de onvruchtbaren, en de buiken die niet gebaard hebben, en de borsten die niet gezoogd hebben.

30 Alsdan zullen zij beginnen te zeggen tot de bergen: Valt op ons; en tot de heuvelen: Bedekt ons.

31 Want indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden?

32 En er werden ook twee anderen, zijnde kwaaddoeners, geleid om met Hem gedood te worden.

33 En toen zij kwamen op de plaats genaamd Hoofdschedel plaats, kruisigden zij Hem aldaar, en de kwaaddoeners, den een ter rechter- en den ander ter linker zijde.

34 En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En verdelende Zijn klederen, wierpen zij het lot.

35 En het volk stond en zag het aan. En ook de oversten met hen beschimpten Hem, zeggende: Anderen heeft Hij verlost; dat Hij nu Zichzelf verlosse, zo Hij is de Christus, de Uitverkorene Gods.

36 En ook de krijgsknechten tot Hem komende, bespotten Hem en brachten Hem edik,

37 En zeiden: Indien Gij de Koning der Joden zijt, zo verlos Uzelven.

38 En er was ook een opschrift boven Hem geschreven, met Griekse en Romeinse en Hebreeuwse letters: DEZE IS DE KONING DER JODEN.

39 En een van de kwaaddoeners, die gehangen waren, lasterde Hem, zeggende: Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelven en ons.

40 Maar de andere antwoordende bestrafte hem, zeggende: Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt?

41 En wij toch rechtvaardiglijk, want wij ontvangen straf , waardig hetgeen wij gedaan hebben; maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan.

42 En hij zeide tot Jezus: Heere, gedenk mijner als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn.

43 En Jezus zeide tot hem: Voorwaar zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.

44 En het was omtrent de zesde ure, en er werd duisternis over de gehele aarde, tot de negende ure toe.

45 En de zon werd verduisterd, en het voorhangsel des tempels scheurde midden door.

46 En Jezus roepende met grote stem, zeide: Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En als Hij dat gezegd had, gaf Hij den geest.

47 Als nu de hoofdman over honderd zag wat er geschied was, verheerlijkte hij God en zeide: Waarlijk, deze Mens was rechtvaardig.

48 En al de scharen die daar samengekomen waren om dit te aanschouwen, ziende de dingen die geschied waren, keerden weder, slaande op hun borsten.

49 En al Zijn bekenden stonden van verre, ook de vrouwen die Hem tezamen gevolgd waren van Galiléa, en zagen dit aan.

Votum.

Gebed.

Zingen Psalm 65 : 1 en 2,

Lukas 23 vers 32 en 43, daar luidt het Woord van God:

32 En er werden ook twee anderen, zijnde kwaaddoeners, geleid om met Hem gedood te worden.

43 En Jezus zeide tot hem: Voorwaar zeg Ik u: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.

Om met Gods hulp en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest naar aanleiding van deze tekstwoorden stil te staan bij drie gedachten.

1^e. Twee anderen met Hem.

2^e. De dood voor ogen.

3^e. Het eeuwige leven toegezegd.

Gemeente, daar zien we die stoet gaan, Jeruzalem uit, naar de hoofdschedelplaats toe, naar de plaats van de schande toe, naar de plaats waar er geen enkele waardigheid van de veroordeelde meer over schiet. Daar zien we die stoet gaan uit die heilige stad weg, de woesternij in. Daar zien we ze gaan. Als zij Hem wegleidden, staat er. Omdat er voor de Heere Jezus Christus geen plaats meer was in de heilige stad. Omdat Hij gezien werd als een onheilige, als een man van schande, als een man die Zelf door Zijn eigen schuld de smaadheid over Zich gehaald had. Het wordt Hem niet eens vergund om in de heilige stad in de nabijheid van het heiligdom te sterven. Hij moet als de beesten vergaan. Dat is de opzet.

En als zij Hem wegleidden. Weg bij die plaats vandaan waar de eeuwen al getuigden van Hem. Weg bij de plaats van de verzoening vandaan, wat zijn voltooiing vond in deze Man van smarten.

En als zij Hem wegleidden, omdat zij Hem uitgespuugd hebben, omdat ze van Hem niets moesten weten. Maar veel meer dan dat “en als zij Hem wegleidden” was het naar de raad en de beschikking van de eeuwige God. Of niet? En die raad en die beschikking van de eeuwige God, daarin lag het opgesloten dat Hij buiten de legerplaats zou sterven. En het Woord van God zegt ons en leert ons: wie iets van dat lijden en sterven wil verstaan, laat ons uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende. Wat betekent dat? Wie het niet meer uit kan houden in de eigengerechtigheid en in de heiligheid van het godsdienstige Jeruzalem, met al zijn goede werken, met zijn offerdienst, met zijn onderhouden van de wet, voor God niet meer bestaan kan, die daar de dood vindt in dat gemaakte leven van godsdienstigheid, uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende. Ja, want dat blijkt wel, welk een smaadheid Hij heeft ondergaan. Weet u wat dat u en mij te zeggen heeft? Dat heeft dit te zeggen, Zijn smaadheid dragen: dat is geen enkele waardigheid voor God meer overhouden. Niets meer. Maar in eigen beleving niet alleen stof te wezen voor het aangezicht van God, maar ook nog zondig stof. Nergens recht meer op, en al de plichten stout overtreden.

En als zij Hem wegleidden, namen zij ene Simon van Cyréne, komende van de akker. Dat is de toevalligheid en de willekeur van deze mensen, van die krijgsknechten, van die oversten. Die halen hem uit de massa weg, opdat hij achter Jezus aan het kruis van Jezus dragen zal, omdat die Heiland dreigt te bezwijken onder de last van dat kruis. In hun willekeur hebben ze een Simon van Cyréne uit de massa gehaald. Maar naar Gods beschikking is een Simon van Cyréne uit de massa gehaald. Opmerkelijk dat het Woord van God zijn naam noemt! Omdat de Heere hem bij name kent. Omdat

de Heere van zijn persoon afweet. Omdat de Heere het oog op hem heeft gevestigd van eeuwigheid af. Omdat de Heere hem hebben moest. In hun vermeende willekeur moesten ze de raad Gods volvoeren. Simon van Cyréne moest achter Christus aan dat kruis dragen. Wat betekent dat? Wel, er is geen andere weg tot zaligheid, tot behoud, dan de weg van kruisdragen achter Jezus aan. En denk erom dat dat kruis dat te dragen is een zwaar kruis is, dat dat ook niet te dragen, niet te torsen valt als het oog niet is op Hem, op die gezegende Heere Jezus Christus. Want het kruis te moeten dragen van sterven aan jezelf, meer en meer. Het kruis te moeten dragen van meer en meer te ontdekken wie je nu bent in je walgelijkheid en vuilheid. Het kruis te dragen van het eisende recht van God en van een wet die je hebt overtreden. Het kruis te dragen van schuldenaar zijn voor het aangezicht van God. Dat is een last, die is niet te dragen. Voel je die last? Drukt het weleens? Is het weleens wanhopig? Want dan kom je dicht bij de wanhoop terecht. Dan ben je nog maar enkele millimeters verwijderd van wat Judas deed, wat Judas zichzelf aan deed, als God je niet behoed had. O, die wanhoop had je overmand, die had je overspoeld, die had je weggerukt.

Simon van Cyréne, ze legden hem het kruis op, dat hij het achter Jezus droeg. Simon van Cyréne is daarin een voorbeeld, een tekening van wat de Kerk van Christus zal zijn door de eeuwen heen, tot de laatste dag van de wereld toe, tot die dag toe dat de volheid zal zijn ingegaan van Jood en heiden, al de gezaligden ook werkelijk gezaligd zullen wezen, de verkorenen toegebracht door Gods hand. Dat hij het achter Jezus droeg.

En dan, dan is daar een grote menigte van volk en vrouwen, die volgden Hem, welken ook weenden en Hem beklagden.

Wat is dat voor een wenen en een beklagen? Is dat een hartelijk medelijden? Ja, wellicht naar de mens gesproken zal het wel een hartelijk medelijden geweest zijn. Maar waar kwam dat medelijden nu uit op, waarom die vrouwen weenden en Hem beklagden? Wel, dat kwam hieruit op, dat Hij naar de schandplaats geleid werd, dat Hij de dood in gejaagd werd en dat ze meenden dat Hij het niet verhinderen kon. Dat Hij onvrijwillig aan dat oordeel onderworpen was en die gang moest gaan. Ze hebben Hem beweend en Hem beklagd. Want wat hadden ze met die Man te doen! Zij waren vrijen en Hij was onvrijwillig gebonden in hun beleving. Maar dan het woord van de Heere Jezus Christus. En Jezus Zich tot haar kende, zeide: "Gij dochteren van Jeruzalem, weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen". Waarom zou u wenen over Mij? Het is geen gang van onvrijwilligheid, maar het is een Koninklijke gang van vrijwilligheid. Ik wil gaan in deze weg. Want in de eeu-

wigheid heeft het al geklonken: “Zie, Ik draag Uw heilige wet, die Gij de sterveling zet, in het binnenst ingewand”. Het is Mijn lust en Mijn liefde om het recht van God te voldoen. Het is Mijn lust en Mijn liefde de Heere te eren in deze gang. Het is Mijn lust en Mijn liefde Mijn eigen volk ook in deze weg de zaligheid deelachtig te maken. Gij dochters van Jeruzalem, weent niet over Mij, want jullie kunnen niet verder kijken dan dat kruis en dan het graf dat daarop volgen zal. Maar Ik kijk verder, over dood en graf heen, in die heerlijkheid die Mij wacht. Het moet door deze weg. Dat eist het Goddelijk recht. Maar het is een triomftocht naar de eeuwige zaligheid toe. Weent niet over Mij, maar weent over uzelf en over uw kinderen. Als u Mij gebonden, gezeseld, geslagen, in het aangezicht gespogen, met een kruis op Mijn rug ziet gaan; als u Mij straks genageld ziet aan het vloekhout der schande, weent dan over uzelf en over uw kinderen. Want in die lijdensgang van Mij is uw voorland getekend, is uw toekomst getekend. Dat is het wat u te wachten staat. U denkt wel dat u vrij bent, en u denkt wel dat u zelf terug kunt keren naar de heilige stad als het vonnis voltrokken is, maar u ligt gebonden, gebonden onder de toorn, onder het oordeel van God.

Dat humane medelijden van die vrouwen, ach, het had geen enkele bodem. En ze zijn nooit bij zichzelf terecht gekomen. Ze hebben nooit geleerd te wenen over zichzelf en over hun kinderen.

Heb je weleens een indruk gehad wat sterven is, wat eeuwigheid is, wat God ontmoeten is? Heb je weleens een nacht wakker gelegen? Als ik nu toch wegsterf, hoe zal dat moeten gaan? Weet je je nog geen slaaf van je zonden en ongerechtigheden? Er nog niet bij bepaald dat je je Gods gramschap meer dan waardig hebt gemaakt? Heb je weleens geweend over jezelf?

Ik las vandaag bij Ambrosius, hij zegt: “Uw tranen zaligen u niet. Maar bedenk het wel dat de Heere werkt in een weg van tranen, in een weg van dat verdriet, dat wenen over uzelf en over uw kinderen”. Dat wenen als je naar je nageslacht ziet. Wie zal een reine kunnen geven uit een onreine? Dit is de opbrengst van onze val in Adam. Dit is het dagelijks meerder maken van onze schuld. En die straf van God valt niet te ontgaan. Zelfs niet in de dood. Zelfs niet als u zeggen zult: “Bergen valt op ons en heuvelen bedekt ons”. Zelfs al zou die wens vervuld worden en dat hoge gebergte en die rotsstenen zullen u verpletteren. Dan nog zult u niet kunnen ontgaan die rechtvaardige God, Die heilig en rechtvaardig is in al Zijn richten. Weent over uzelf en over uw kinderen. Want ziet, er komen dagen... Ziet u dat? Er staat niet: “Het kon weleens zo wezen, of misschien zult u het meemaken”. Nee, er komen dagen. Dat is vast en zeker. Dat is niet te ontgaan. In welke men zeggen zal: “Zalig zijn de on-

vruchtbaren, de buiken die niet gebaard hebben en de borsten die niet gezoogd hebben". Die u nu ongelukkig noemt, en waar u nu uw menselijk medelijden mee hebt, die u nu beklaagt en beweent omdat ze onvruchtbaar zijn, die zult u in die tijd zalig heten, omdat ze de last van dat nageslacht wat onder Gods oordeel ligt, niet hoeven dragen. Dus die nu ongelukkig zijn, die zullen dan gelukkiger zijn dan u.

Bergen en heuvelen om te bedekken, om ons voor het aangezicht van God weg te houden. Maar het zal niet gaan. Het zal niet gaan.

En de Heere Jezus zegt: "Indien zij dit doen aan het groene hout..."

In het licht van het Oude Testament wordt met het groene hout zoveel bedoeld als "de rechtvaardige, de schuldeloze". Die een groen hout is, dat is die die levenssappen heeft, die geestelijke levenssappen heeft.

Indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden?! Dat dorre hout, waar in de natuur geen andere bestemming voor mogelijk is dan dat het verbrand zou worden.

Wat zal aan het dorre hout geschieden? Dat geldt u en mij. Dat geldt ons als mensheid in zijn totaliteit. Het dorre hout, geen vrucht meer in der eeuwigheid, zegt de Heere in Zijn Woord. Wat zal aan dat dorre hout geschieden? Ik ontga de dood niet, zegt de Heere Jezus. Hoeveel te meer ulieden! Want indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal aan het dorre geschieden? Het was te wensen dat we de tijd van ons leven, de dagen die we beleven, meer zagen in het licht van die eeuwigheid. Dat we meer leefden onder het besef van dat naderende oordeel van God. Het ware te wensen dat we er niet onder vandaan konden. Dat de Heere in Zijn Woord zegt, dat Hij ons om al de dingen van ons leven, zal doen komen in het gericht. Dat we er rekening mee zouden houden, dat de Heere tot ons zegt: "Betaal Mij wat je Mij schuldig bent". Om er achter te komen geen penning te hebben om te betalen. Geen penning! Opdat je waarde zou gaan hechten aan het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus. In plaats van een penning, heeft Hij Zich totaal gegeven in de straf van God.

En er werden ook twee anderen, zijnde kwaaddoeners, geleid, om met Hem gedood te worden.

Hoe omschrijft het Woord van God die twee anderen? Kwaaddoeners. Hoe omschrijft de Heere Jezus Zichzelf? Het groene hout. Ofwel, de Rechtvaardige, de Schuldeloze. En met Hem worden twee kwaaddoeners geleid, om met Hem gedood te worden. Dus over die drie is hetzelfde doel besloten. Ze moeten de dood in. En die twee kwaaddoeners worden met Hem geleid, opdat ze een voorbeeld zouden zijn, opdat ze daar die schare, die grote menigte van volk en

van vrouwen zouden wakker schudden. Opdat ze in deze avond u en mij zouden wakker schudden, om er achter te komen wie wij nu zijn, met al je gerechtigheden en met al je vroomheid en met al je godsdienstigheid en met al je neerkijken op een ander, al is het een hoer of een tollenaar. Met al je neerkijken op een ander, te beseffen hoe het Woord van God u en mij noemt: zijnde kwaaddoeners.

Wat was er namelijk gebeurd in het leven van die twee? Wel, ze hadden een misdaad begaan. En ze waren op grond van de wet van God schuldig verklaard. Dus de mens noemt ze geen kwaaddoeners. Gods wet noemt ze kwaaddoeners. En de Heere Jezus heeft gezegd: "Wie nu alleen maar een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft alrede overspel gedaan". Ofwel, al kunnen we onze handen thuis houden en onze voeten op goede paden richten, het hart en onze gedachten zijn kwaad. Wij zijn overtreders van Gods wet in het diepste van ons bestaan. Wij zijn overtreders van Gods wet met ons hart, elke dag opnieuw. De apostel zegt: "En wij struikelen dagelijks in vele". Als dat nu van Gods volk geldt, hoeveel te meer van hen die nog niet tot dat volk gerekend kunnen worden! Die nog staan onder de eisen van Gods heilige wet.

Er werden ook twee anderen, zijnde kwaaddoeners, om met Hem gedood te worden. Ken je dat spoor, zo'n spoor in je leven? Weet je van een gerichtsgang af? Weet je er van dat het op de dood aan gegaan is? Ben je weleens gebukt gegaan onder het kruis van je schuld? Ben je weleens gebukt gegaan onder het vonnis van de wet? Ben je weleens gebukt gegaan onder de last van je ziel? Voor God verschijnen en voor God niet te kunnen verschijnen.

Twee anderen, zijnde kwaaddoeners. En weet u, al dat volk zei van Jezus: "Hij is ook een kwaaddoener". Maar vindt u het geen wonder dat Hij nu hetzelfde spoor is gegaan als kwaaddoeners! Dat Hij nu in dezelfde weg is gegaan die nu die kwaaddoeners verdienden. Dat Hij Zich onder datzelfde vonnis en onder datzelfde oordeel heeft laten binden en laten gedood worden. Vindt u het geen wonder dat Hij niet heeft ingegrepen toen het valse recht werd toegepast door de Joodse overheid, maar ook door Pilatus, de wereldse overheid. Is het geen wonder dat er geschreven staat in het Woord van God: "En Jezus zweeg stil". Is het geen wonder dat Hij het alles ondergaan heeft als een lam dat ter slachting wordt geleid, als een willoos lam, ja, maar Hij gewillig. Niet lijdelijk, maar lijdzaam, in alles aan het bevel van Zijn Vader onderworpen.

Er werden ook twee anderen, zijnde kwaaddoeners, geleid, om met Hem gedood te worden. Hij is hetzelfde spoor gegaan. Moet je je eens beseffen wat een Evangelie-prediking daar is uitgegaan voor die twee kwaaddoeners. Dat de Heere Jezus niet een andere kant is

op gegaan. Dat de Heere Jezus ze niet alleen naar die hoofdschedelplaats liet gaan. Dat de Heere Jezus niet tegen ze gezegd heeft: "Voor jullie is er geen ontkomen meer". Is het geen wonder dat Hij met ze op gelopen is en dat ze Hem zo van nabij hebben meegemaakt, dat ze Zijn ogen vol liefde hebben kunnen zien en dat ze Zijn woorden, Zijn kruiswoorden, vol liefde hebben kunnen horen. Dat ze het van nabij hebben meegemaakt hoe Hij voor Zijn vijanden tot Zijn Vader bidt, en zo in een intieme gemeenschap met Zijn Vader treedt, als de Zoon, als het Kind, als het Lam Gods Dat de zonde der wereld wegneemt.

Twee anderen, zijnde kwaaddoeners. Nou, die hadden er ook geen enkele reden meer toe om nog iets goeds van zichzelf te zeggen. De mensen keken op ze neer. De mensen hebben ze bespot en gehoond. De mensen hebben wellicht gedacht: "Net goed, dat is je verdiende loon". Waar konden ze nog op roemen, die kwaaddoeners? Maar hoe schrikbarend is het dan dat daar een grote menigte van volk en van vrouwen is die nog wel roemen kan, die nog wel op een ander neer kan kijken, zonder te beseffen dat ook die twee kwaaddoeners in hun gang gaan. Weet u waarom wij zo'n gemak hebben in het zondigen? Weet u waarom wij zo'n gemak hebben in het leven over het Borgwerk van Christus heen? Weet u waarom wij zo gemakkelijk leven? Omdat wij zo weinig verstaan dat het oordeel van God voor de deur staat. En dan zeggen ze weleens: "Hoe ouder, hoe kouder". Je zou het ook zo kunnen zeggen: Hoe langer de Heere uitstel geeft, hoe meer wij gaan menen dat dat afstel inhoudt. Aangrijpend hè! Dat wij mensenkinderen zijn die het buiten Jezus kunnen stellen. U zegt: "Maar als ik straks op mijn ziekbed lig, als ik moet gaan sterven, als ik oud geworden ben en ik het leven achter mij heb, als het heel dichtbij gaat komen, ja dan, dan zal ik mij wel bekeren, dan zal het wel veranderen in mijn leven". Waar haalt u die ijdele hoop vandaan? Het is een influistering van de duivel. De duivel spiegelt het u voor. Die zegt: "Ach, je hebt nog tijd genoeg. Leef eerst het leven. Wees gelukkig. Zorg dat je alles hebt wat je hartje begeert. En dan, ten langen leste, och, dan kun je je nog wel tot God bekeren". Het is ijdelheid. Ook daarin is het ijdelheid waar men zich mee vleit. Het is niet waar. Dat blijkt wel in die ene kwaaddoener. Dat zelfs met de dood voor ogen die man niet verder komt dan te spotten met de Heere Jezus Christus. Een man die het beseft onder het oordeel van God te liggen. Die krijgt nog honende woorden over deze Rechtvaardige, over dat Groene Hout, over zijn lippen. Hoe vreselijk!

En toen zij kwamen op de plaats genaamd hoofdschedelplaats, kruisigden zij Hem aldaar, en de kwaaddoeners, de een ter rechter- en de ander ter linkerzijde.

Wat zou dat willen zeggen, dat de Heere Jezus in het midden gehangen werd? Wat zou dat willen zeggen, dat die Rechtvaardige tussen twee kwaaddoeners in hangt? Weet u wie daar in het midden gehangen werd? Die het meest schuldig werd geacht. In het midden hing de grootste zondaar, de grootste misdadiger. In het midden hing diegene die het meeste de hoon en de verachting waardig was vanwege zijn schanddaden. Dus het is met de Heere Jezus nog verder gegaan dan dat het met die twee kwaaddoeners ging. Die twee kwaaddoeners werden ter linker- en ter rechterzijde gehangen als een getuigenis van de mensen: zij hebben het er niet zo erg van af gebracht als die Heere Jezus Christus. Ja, zo zag het volk van Israël, het volk van God, die Heere Jezus, als de meest schuldige van allen, Die het meest de dood had verdiend. Vreselijk! Maar toch, toch is het terecht dat Hij in het midden gehangen werd. Die twee kwaaddoeners, wat hadden die voor een last te dragen? Die hadden de last van hun eigen zielen te dragen, van hun eigen zonden en schuld. Wat had die lieve Heere Jezus te dragen? De last van Zijn ganse uitverkoren Kerk. Al de namen van de gegebenen des Vaders waren in Zijn hart. En al de schuld en zonden van die ganse Kerk was op Hem gelegd. De volle uitgieting van de toorn van God was over Hem. De Onschuldige heeft Zich tot de meest schuldige laten maken, heeft Zich tot de grootste der zondaren laten maken in het gericht van God.

Toen zij kwamen op de plaats, genaamd hoofdschedelplaats, kruisigden zij Hem aldaar, met de twee kwaaddoeners, en werd het verschil tussen die drie duidelijk. Het ongeloof zegt: "Hij is de schuldigste. Hij heeft geen gedaante, Hij heeft geen heerlijkheid, dat wij Hem zouden begeren". Maar het geloof zegt: "Al mijn genegenheden gaan naar Hem uit. Alles wat aan Hem is, is gans begeerlijk". Zie wat Hij gedaan heeft tot een verzoening voor velen. In het midden gehangen.

En Jezus zeide... Temidden van dat hele tafereel klinkt het woord van Jezus, het woord van het Kind van God, het woord van de eniggeborene des Vaders, het woord van de Schootzoon: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen". Waarom bad Jezus dat? Waarom kon Hij dat bidden? Omdat Hij daar gehangen werd op de plaats waar Hij de betaling, de verhoring van Zijn gebed, te weeg zou brengen. Daar is Hij neer gehangen aan het vloekhout der schande, met de spijkers door Zijn handen en door Zijn voeten, geheel gebonden, onder de brandende zon, waar het zonlicht gegeven

is om een mensenkind te verkwikken. Daar is het Hem tot een last geworden. Waar Hij zo gebonden werd dat Hij niet eens het kleinste insect van Zijn gezegende Middelaarslichaam kon weg houden. Waar Hij tot in de details de grootste smarten heeft ondergaan. Daar is het Jezus Die Zijn vijanden niet straft, Die de zondaren niet doodt, maar Die voor ze bidt, onderworpen aan de wet van Zijn Vader. Want de Heere had in Zijn wet geëist te bidden voor onze vijanden. En dat brengt Hij hier in praktijk.

Buiten de legerplaats is Hij neer gehangen, Zijn smaadheid dragende, zegt het Woord. Zie de smaadheid die Hij ondergaat. En verdelende Zijn klederen, wierpen zij het lot. Naakt aan het kruishout. Al de menselijke waardigheid Hem ontnomen. Naakt onder de brandende hitte van Gods toorn. Naakt, terwijl daar gekleedden de klederen van Christus onder zich verdelen. Aan dat kruishout omhoog gestoken. Van de aarde verstoten. En als het ware aangeboden aan God. Laat Hem Uw rechtvaardig oordeel maar ondergaan. En verdelende Zijn klederen, wierpen zij het lot. Ziet u dat? Daar zijn ze aan de voet van het kruis nog bezig met vergaren, met bijeen brengen. En nog nooit geleerd dat het Woord van God zegt: "Men brengt bijeen, maar men weet toch niet wie het naar zich nemen zal". Men brengt wel bijeen, maar men moet eens verliezer worden aan deze kant van 't graf. Maar dat volk heeft het nog nooit verloren van God en Zijn gerechtigheid. Het volk stond en zag het aan.

En terwijl ze het zien, breken ze niet eens. Laat dat meteen voor ons een les wezen. Dat kun je maar zo eens denken. Als ik nu eens in de tijd van de Heere Jezus had geleefd, en ik had Hem gezien en gehoord, ik had Hem meegemaakt, dan had ik vast wel in Hem geloofd. Het is nu zo moeilijk, nu ik Hem niet zien kan.

En het volk stond en zag het aan. En terwijl dat volk het aanziet, breken ze niet, maar verheffen zij zich met hun schimpende woorden. Ook de oversten met hen beschimpten Hem, zeggende: "Anderen heeft Hij verlost, dat Hij nu Zichzelve verlosse, zo Hij is de Christus, de Uitverkorene Gods". Wat blijft er nu van al zijn woorden en wonderdaden over? Hij is aan het kruis genageld en Hij is niet eens machtiger dan een paar spijkers door Zijn handen en voeten. Anderen heeft Hij verlost, dat Hij nu Zichzelve verlosse, zo Hij is de Christus, de Uitverkorene Gods.

Ziet u de schimp in die woorden? Zo Hij is de Christus. Dat is de Gezalfde. Gezalfd tot het borgtochtelijk zaligmakend werk. En ze verstaan het niet dat het juist Zijn Goddelijke majesteit is dat Hij Zich niet ontrukkt aan die spijkers en aan dat vloekhout der schande, maar dat Hij daar aan hangen blijft, om in die weg ook werkelijk de Christus der Schriften, de Uitverkorene, te wezen.

Dat Hij nu Zichzelf verlosse. Maar Hij hangt daar niet voor Zichzelf. Hij hangt daar niet om Zichzelve te verlossen. Maar Hij hangt daar om ze te verlossen die Hem gegeven zijn van de Vader. Om ze te verlossen onder wiens last Hij gebukt gaat, onder wiens zonden Hij nu de dood in gaat. Dat Hij nu Zichzelve verlosse, nee. Nee, zo niet. Hij hangt daar om anderen te verlossen.

En ook de krijgsknechten tot Hem komende, bespotten Hem en brachten Hem edik. Ze wilden Hem wat laten bezoedelen. Ze wilden Hem wat laten versuffen, om nog menselijk wat tegemoet te komen in Zijn lijden, om het nog wat te verzachten, dat het wat in een droom langs Hem heen zou gaan. Maar de Heere Jezus Christus zal de beker van Gods toorn tot de laatste druppel leegdrinken, en Hij zal bewust tot het einde toe die gang gaan. Hij zal niet in een droom, in een waangang deze weg gaan, nee.

En ze zeiden: "Indien Gij de Koning der Joden zijt, zo verlos Uzelve". Ze doen maar even mee. Jood en heiden tesamen bespot en beschimpt Hem hier. Niet alleen Jood en heiden, ook Pilatus met zijn opschrift: "Deze is de Koning der Joden". Wat maakt dat opschrift Hem tot een spotkoning. Genageld aan een kruis, naakt aan het hout, geen eens een koningsmantel om, geen eens kleding aan en een kroon op het hoofd, waaruit koninklijke waardigheid zou blijken. Nee, alleen een doornenkroon, die Hem het bloed langs het aangezicht af liet lopen. Deze is de Koning der Joden. Het is tegelijkertijd een steek naar dat Joodse volk van Pilatus, waar hij zich gedwongen voelde deze Jezus tot de kruisdood te veroordelen. Daar wil hij dat volk iets terug doen. Daar wil hij dat volk ook beschimpen en smaden. Dit is nu uw Koning, een spotkoning die aan het sterven is. Jullie zijn als Israël onze prooi, de prooi van de Romeinse overheid. Daarin heeft Pilatus nog gelijk gekregen ook. Ja, zo gelijk gekregen, dat Jeruzalem weldra verwoest zal worden door de Romeinen, nietwaar.

En dan het aangrijpendste van al. Eén van de kwaaddoeners die gehangen waren, lasterde Hem. Ik heb het u al gezegd. Als u meent: "Ik zal mij later bekeren". Als u meent: "Het kan altijd nog wel". Als u meent: "Vlak voor mijn sterven zal het goed met mij komen". Dan staat hier ons bestaan getekend, als God niet ingrijpt. Want het komt niet uit een mens. De Heere zoekt ook niet in ons, omdat Hij wel weet wat van Zijn maaksel is te wachten, dat wij zwak zijn en klein van krachten, dat wij stof zijn. Hij weet het wel dat er uit ons geen vrucht tot Zijn eer voortkomt. Alles wat wij kunnen voortbrengen is dit: één van de kwaaddoeners, die gehangen waren, lasterde Hem. Zette Hem achteruit. Bespotte Hem.

Hoe moet ik het nu dichtbij brengen? Laat ik het zo doen. Als u in uw stervensuur met iets anders voor God meent te kunnen bestaan dan met de gerechtigheid van Christus, dan lastert u Jezus. En dan zal het vonnis van God zich over u voltrekken moeten.

Eén van de kwaaddoeners die gehangen waren. Daar hangt hij, weggegeven van de aarde, onder het oordeel van God. God mag met hem doen wat Hij wil. En terwijl hij de dood en het eeuwig oordeel Gods voor ogen heeft, lastert hij Hem. Wat zegt hij? "Indien Gij de Christus zijt..." Ofwel, U kunt het wel zeggen dat U de Christus bent, maar U bent het helemaal niet. Ik geloof het niet. "Indien Gij de Christus zijt, maak het dan maar eens waar, bewijs het dan maar eens". Laat ik vast dit zeggen. Opmerkelijk, dat voor die andere kwaaddoener, in het gehangen zijn aan het kruis, het Christushap zo helder tot uitdrukking komt. Hoe hij juist de Christus ziet in Zijn gebonden zijn aan het vloekhout der schande. Maar deze zegt: "Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelve en ons". Hoort u dat? Het volk kwam niet verder dan: "Verlos Uzelf". Dat was een schimp. Maar deze smaad gaat verder. "Verlos Uzelf en ons". Ik wil ook wel van dat kruis af, zei die man, want ik ben nog lang niet uitgekeken in mijn zondige leven. Ik wil nog wel even verder op deze aarde. Ik wil nog wel even voortgaan met het kwaad doen, wat ik tot nu toe gedaan heb. Het leven trekt. Het leven roept. De dood komt voor mij veel te vroeg. Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelf en ons, want ik wil graag een leven leven waarin ik Gods wet overtreed, waarin ik de zonden en mijn eigen begeerten uitleef, waarin ik als de mens der zonde, als een gevallene in Adam, openbaar kom. Verlos Uzelf en ons. Laat dat oordeel Gods nog maar even uit blijven. Laat ik daar nog maar even voor gespaard blijven. Als ik nog maar even kan ademhalen in het kwaad, dan ben ik meer dan tevreden.

Indien Gij de Christus zijt, verlos Uzelve en ons.

Tja, ben je daarom huiverig voor de dood, omdat het leven nog zo mooi is, omdat je nog zoveel plezier hebt in je levensdagen? Of versta je er iets van? De apostel zegt: "Weet je wat ik wens? Ontbonden te zijn en met Christus te zijn. Dat is zeer verre het beste". Het valt niet mee, hoor, als je dag aan dag met jezelf tegenvallers op doet. Het valt niet meer, hoor, als het in eigen beleving alleen maar erger wordt. Het valt niet mee, hoor, er achter te komen nog geen dag, nog geen uur, nog geen minuut volkomen tot de eer van God te leven. Dat knaagt. Dat is een slag in je ziel als je daar onderdoor moet gaan. Dan is het een wonder dat je nog verdragen wordt. Dat Gods lankmoedigheid er nog is. Dat de betaling van Christus' bloed en offerande ook dat gekocht heeft. Dat de genadetijd Gods nog opgerekt wordt.

Deze ene kwaaddoener wil doorgaan in het kwaad. Maar de andere had gezwegen. De andere had gezwegen toen al het volk Hem beschimpte, had gezwegen toen de soldaten Hem bespotten. Hij had gezwegen, waarom? Omdat hij zich een mindere wist dan al degenen die rondom dat kruis stonden. Hoe een mindere? Hij had het er het slechtste van afgebracht. Hij was een kwaaddoener in de eigen beleving. Hij was een schuldige onder de wet van God in het eigen oog. Die mensen rondom dat kruis hadden niet zo'n zonde gedaan waardoor hij ter dood veroordeeld geworden was. Die mochten nog leven, terwijl hij moest sterven. Maar nu hij de spotterijen hoort van een zijns gelijke, van een die het er net zo slecht van afgebracht heeft als hij. Een die zich niet boven hem kan verheffen. Nu opent hij zijn mond en verklaart hij daarin zijn hart. Maar de andere, antwoordende, bestrafte hem. Zeggende: "Vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt?" Vrees je nu niet voor God, terwijl we voor de dood staan, terwijl we voor Gods troon gesteld zullen worden? Vreest gij ook God niet?

En de naam die hij aan de Almachtige geeft, de Naam van God, wil zoveel zeggen als: de Alwetende, Hij Die alles opgemerkt heeft en Die heel uw levensgang in Zijn boek heeft opgetekend, Die niet één van uw zonden en uw kwaden is vergeten, Die weet wat in de diepste roerselen van uw hart zich afspeelt. Hem is alles op het al-lervolmaakst bekend. Het is God Die harten en nieren proeft. En met God hebt u te maken. Met God alleen. Dat is het wat deze man zegt.

En weet u, dat is ook zo iets. Daar kan je zien dat die man oprecht gemaakt is door God, en dat die man hier zijn mede kwaaddoener niet bestraft als een farizeeër, in zijn schijnheiligheid. Maar dat die man werkelijk ontdekt geworden is. De farizeeër zou de spottende kwaaddoener vergeleken hebben met zichzelf. Hij zou gezegd hebben: "Gelukkig heb ik het er nog niet zo slecht van af gebracht als die kwaaddoener. Tot dat bespotten van Jezus ben ik niet gekomen". Zoals die farizeeër in de tempel: "Ik dank U dat ik niet ben gelijk de andere mensen, of gelijk ook die tollenaar". Nee, deze tweede kwaaddoener heeft de gestalte van de tollenaar. Wat is dat voor een gestalte? Dat hij niet zichzelf meet aan die andere kwaaddoener, en er daardoor bovenuit kan komen. Maar dat hij zich meet aan die Man van smarten Die in het midden gehangen is. En dat maakt zijn vernedering al dieper en dieper. Want hij zegt niet alleen: "Vreest gij ook God niet, daar ge in hetzelfde oordeel zijt?" Nee, hij zegt erbij: "En wij..." Niet: "Jij", maar: "Wij". Hij rekent zich er toe tot dat volk dat geoordeeld moet worden. "En wij toch rechtvaardiglijk". Wij zullen geen woord in kunnen brengen tegen dat oordeel dat ons

te wachten staat. Het is rechtvaardig. Dat betekent: het is een goed oordeel. Dit is wat wij verdienen, want wij ontvangen straf, waardig hetgeen wij gedaan hebben. De straf die wij ontvangen is overeenkomstig hetgeen wij gedaan hebben. Zoals het Woord van God zegt: "De bezoldiging der zonde is de dood".

Ben je zo ver? Dat je je slaande op de borst voor God moet uitroepen: "Ik ben de hel waardig. Ik heb het verdiend dat ik voor eeuwig buiten U moet zijn". Denk erom dat dat diep gaat, hoor. We hebben altijd nog wat. Deze man had niets anders meer dan schuld. En hij sprak God vrij in al Zijn doen en laten. God deed het goed als Hij hem voor eeuwig weg zou doen. Weet je wat blijkt in het leven van die man? Hij weet één ding zeker. Hij gaat naar de hel. Daar is geen ontkomen meer voor mogelijk. Dat kan niet anders meer. Ken je die benauwdheid, die angst der hel, waar Psalm 116 van spreekt? Ken je dat, dat je alle troost moet missen? Dat je benauwd bent, omringd door droefenissen. Weet je hoe dat uitgedrukt wordt? De Psalm zegt: "Maar riep de Heere dus aan in al mijn nood". Dat is wat! Je Rechter te voet te vallen. Je Rechter te eerbiedigen in een belijdenis van zonden en schuld. Je Rechter vrij te pleiten en jezelf schuldig te noemen. Dat doet deze man ook. "Wij ontvangen straf waardig hetgeen wij gedaan hebben. Maar Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan". Weet je wat de verklaarders zeggen? De Heilige Geest heeft hem zijn ogen open gedaan. Hij weet dat het Jezus is. Hij weet dat het de beloofde Messias is. Hij weet dat Hij het is op Wie de eeuwen gewacht hebben. Deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. Hij roemt Hem. Hij noemt Hem de Jezus der Schriften, de Beloofde van God. Terwijl hij zichzelf er niet mee zalig kan rekenen. Terwijl hij zichzelf er niet bij kan voegen, bij dat volk dat Zijn volk wezen zal.

Want hij zeide tot Jezus: "Heere, gedenk mijner als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn". Ziet u wat daar staat? Dat is wat! Hij vraagt niet: "Mag ik met U mee naar Uw Koninkrijk?" Ja, dat zeiden wel die twee mannen, die discipelen. Ze lieten hun moeder het vragen. "Wie zal ter linker- en ter rechterhand zitten in Uw Koninkrijk?" Die rekenden er toen nog op, dat ze er bij hoorden. Deze vraagt het niet: "Mag ik in Uw Koninkrijk komen, en waar zal mijn plaats wezen?" Nee, weet u wat hij vraagt? "Gedenk mijner". Eén ding weet ik zeker, U bent een Koning. En deze weg van lijden en smart, deze weg van sterven, voert U naar Uw Koninkrijk, naar Uw Paradijs, naar Uw heerlijke hemel. En als U er bent, dan ben ik er niet, dan ben ik in de hel. Dan ben ik op de plaats waar ik hoor, waardig hetgeen ik gedaan heb. Maar ik vraag U: "Gedenk mijner als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn". Wil dan in Uw Koninkrijk nog een

ogenblik aan mij denken. Het mocht wellicht mijn smart in de hel wat verzachten.

Die man kon nergens meer op rekenen. Het zal voor die man een wonder geweest zijn als Jezus een ogenblik in Zijn Koninkrijk aan hem gedacht zou hebben.

Vind je dat ook een wonder? Of is het vanzelf dat je elke dag je bruine boterhammen krijgt? Dat je elke dag nog het leven ontvangt. Dat je elke dag je werk nog doen kan. Vind je het vanzelf dat je elke dag het Woord van God nog hebt? Ben je een mens die in het gebed de Heere nog tot wat verplichten kunt? “U moet mij helpen. Waarom vergeet U mij toch? Waarom laat U mij aan mijzelf over?” Nou, deze man kon het heel goed begrijpen als de Heere Jezus in Zijn Koninkrijk nooit meer aan hem zou denken. Het was een kwaaddoener. Weet u wat dat inhoudt? Dat houdt dit in: dan valt het altijd mee, dan doe je met God meevallers op, als je tot de grond toe bent afgebroken. Dan ga je leren in welke diepe weg genade van God verworven geworden is, en op welke plaats die heerlijke genade wordt uitgedeeld.

Gedenk mijner als Gij in Uw Koninkrijk zult gekomen zijn, is de hartelijke smeekbede van deze man. En daar krijgt hij antwoord op.

Maar laten we eerst samen zingen van Psalm 51 het 2^e vers.

*Want ik gevoel de grootheid van mijn kwaad;
Mijn zonde zie 'k mij steeds voor ogen zweven;
'k Heb tegen U, ja, U alleen, misdreven;
Uw wil en wet, hoe heilig, stout versmaad.
Ik heb gedaan wat kwaad was in Uw oog;
Dies ben ik, Heer', Uw gramschap dubbel waardig;
'k Erken mijn schuld, die U tot straf bewoog;
Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig.*

Tot de spotter had Jezus gezwegen. En tot deze bidder gaat Hij spreken. Jezus zeide tot hem... Let er wel op, dat het Woord van God hier ook helder de nadruk legt op het persoonlijke. Dit is niet een kruiswoord wat in het algemeen wordt uitgesproken. Maar dit is een kruiswoord dat gericht wordt tot die biddende kwaaddoener. Jezus zeide tot ‘hem’. Dat betekent: zo een woord klinkt tot diegene die het te beurt valt, die er in delen. Het is een persoonlijke zaak. De psalmist zegt: “Ik heb het zelf uit Zijn mond gehoord. Geen leed zal dat nog uit mijn geheugen kunnen wissen”. Ook niet het leed dat deze kwaaddoener nog door moet gaan voordat hij sterven gaat. Jezus zeide tot hem: “Voorwaar zeg Ik u, heden zult gij met Mij in het

Paradijs zijn". Die ene kwaaddoener, die spotter, die vond het zo erg dat hij die dag sterven ging. Hij wou wel van dat kruis af. Hij wou nog heel veel dagen hebben. En tegen deze man zegt de Heere Jezus: "Heden". De dood zal voor jou een verlossing wezen. Verlost van het lichaam der zonde en des doods. Je hoeft niet lang meer in dit Mesech der ellende te wezen. Je hoeft niet lang meer dat zondige bestaan in je om te dragen. Heden. Deze dag nog zal Mijn woord voor je in vervulling gaan: "Heden zult gij 'met Mij' in het Paradijs zijn". Dat zijn die treffende woorden in die zinsnede: "Met Mij". Ofwel, Ik ga naar Mijn Koninkrijk. Ik ga naar Mijn Paleis. Dat is zoveel heerlijker dan de woestijn van deze wereld. Het is ook zoveel heerlijker dan die vreselijke plaats van de buitenste duisternis, waar weinig is en tandengeknars. Het Paradijs dat is wat u en ik verloren zijn, in onze zonde en schuld. Aan de ingang van het Paradijs staat toch een engel met een vlammend zwaard, om ons er uit weg te houden. Deze man kon uit zichzelf nooit, maar dan ook nooit in het Paradijs, in de plaats van zalig geluk, terecht komen. Maar de Heere Jezus zegt: "Ik ga er heen en Ik neem u met mij mee". Heden zult gij met Mij in het Paradijs 'zijn'. En dat woordje "zijn" houdt een bestendigheid in. Dat is een blijven. Er te mogen wezen om er niet meer uit te hoeven gaan. Heden zult gij met Mij... Ofwel, hiertoe hang ik aan het hout, hiertoe is Mijn lijden en sterven, opdat Ik voor u het Paradijs verwerven zal.

En dan, door welke weg gaat dat nu heen? Het was omtrent de zesde ure, en er werd duisternis over de gehele aarde, tot de negende ure toe. Een verstikkende nacht. Wie er wat van verstaat, die zal zich toch wel voor kunnen stellen wat er in het gemoed van deze man is omgegaan. De toezegging: "Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn", daar komt alles tegenop. De Heere Jezus had al tegen de Zijnen gezegd: "De poorten der hel zullen het wel willen, ze zullen het wel pogen u te overweldigen. Maar ze kunnen het niet, want Ik heb voor u gebeden". Dus die kwaaddoener lag opgeborgen in dat gebed: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat ze doen". Dat was voor die man bestemd. Die voorbede van Christus heeft zelfs aan het vloekhout der schande niet op gehouden. Waar wij, als we eens een beetje pijn hebben, of eens een beetje griep hebben al helemaal met onszelf bezig zijn en geen aandacht voor een ander meer op kunnen brengen. Hij in Zijn doodsmarten is daar voor Zijn Kerk de biddende Hogepriester geweest, gebleven. Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn. Drie uren verstikkende duisternis. Aanvallen, ellende en moeite. Want in die drie uren durende duisternis is Gods volle toorn op Christus gelegd, en heeft de duivel

zich sterk gemaakt om dit zaligmakende werk te verhinderen. Maar het is hem niet gelukt.

En let dan op wat Lukas beschrijft. En de zon werd verduisterd, en het voorhangsel des tempels scheurde middendoor, en Jezus, roepende met grote stem, zeide: “Vader, in Uw handen beveel ik Mijn Geest”. En als Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest. Wanneer sterft Christus? Als het voorhangsel scheurt. Beter is het om het andersom te zeggen. Wanneer scheurt het voorhangsel? Als Christus sterft. Het Paradijs, de Heere had tegen de mens gezegd: “Daar kom je niet meer in terug. Er staat een engel met een vlammend zwaard, om je tegen te houden”. Dat voorhangsel getuigde van de ongenaakbare God, dat de Heere in Zijn toorn een mens moet doden die tot Hem nadert. Maar nu scheurt het voorhangsel middendoor, van boven naar beneden. Dat doet God met Zijn eigen hand, om te getuigen: “In deze Stervende, in deze Heere Jezus Christus is daar een geopende toegang tot de troon der genade, is de weg gebaad tot de zaligheid, is het Paradijs weer open gegaan, laat de engel zijn vlammend zwaard zakken, want aan de Goddelijke gerechtigheid is genoeg geschied”.

Het voorhangsel des tempels scheurde middendoor, open gemaakt in die Christus Die roept met een grote stem. Hoort u dat? Als wij sterven gaan, worden we al zwakker en zwakker. En de dood wint het, om het zo te zeggen. Maar Jezus heeft geroepen met een grote stem, om daarmee te tekenen dat de dood Hem niet overwonnen heeft, maar dat het Goddelijk moment is aangebroken dat Hij sterven zal, omdat het alles is volbracht.

Roepende met grote stem, het gewaagt ervan, van de kracht die nog in Hem is. Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest. En als Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest.

Als nu de hoofdman over honderd zag wat er geschied was, verheerlijkte hij God en zeide: “Waarlijk, deze Mens was rechtvaardig”. En de schare samengekomen om dit te aanschouwen, ziende de dingen die geschied waren, keerden weder, slaande op hun borsten. En al Zijn bekenden stonden van verre.

Wat een onderscheid! Een heiden erkent: “Waarlijk, deze Mens was rechtvaardig”. En de schare verstaat in beginsel wat het oordeel van God in zal houden. Ze slaan zich op de borst, zegt een verklaarder, in het besef: Wij hebben die Man gedood, die Man waar die heiden over gewaagt: “Deze Mens was rechtvaardig”. Het is een voorspel, zegt die verklaarder, op dat eeuwig oordeel van God, dat eindoordeel waar wij allen geopenbaard moeten worden. Het zijn onze zonden niet die ons doden. Het is ons ongeloof. Het ongeloof in die gezegende Heere Jezus Christus. En de zonden die wij doen, het

zondige bestaan dat we leven, dat is een uitdrukking van dat diepe ongeloof in ons hart, en van de haat in onze ziel tegen deze Man van smarten. Ons bestaan getekend in Psalm 2: "Tegen de Heere en tegen Zijn Gezalfde", zal onze eeuwige straf uit maken.

En Zijn bekenden stonden van verre, ook de vrouwen die Hem tesa-men gevolgd waren van Galiléa, en zagen dit aan. Ze zagen het aan.

Hebt u het ook gezien? Hebt u het ook aan gezien? Wat is er ge-beurd toen u het aanzag? Wat is er gebeurd toen u er bij stond? Wat is er gebeurd toen u door de knieën moest? Wat is er gebeurd toen Hij Zijn mond opende tegen u? Wat is er gebeurd toen Hij tot uw ziel sprak: "Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven"? Wat is er gebeurd in uw hart, in uw bestaan, toen God van vrede sprak?

Je zou zeggen: Het zal voor die kwaaddoener, die het woord van Jezus gehoord had: "Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn", wel een smartelijke gang geweest zijn. Jezus al gestorven, en hij nog in het leven. Wat zal er van Zijn woorden nog terecht komen? Maar diezelfde Ambrosius, die het tegen u en mij vanavond al gezegd heeft: "Het gaat in een weg van tranen". Diezelfde Ambrosius zegt: "Het gaat in die weg dat je tranen je niet zaligen kunnen. Het gaat in die weg dat je eigen-gerechtigheden je niet zaligen kunnen. Het gaat in die weg, dat je verstaat dat het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon alleen, reinigt van alle zonden. Het gaat in die weg, dat je in je hart een vreugde zult beleven in het sterven van Christus, waar Hij plaatsbekledend de dood is in gegaan, om het leven te ver-werven, dat tot in alle eeuwigheid duurt". Wie met Hem in het Para-dijs wordt gesloten, die zal er nooit meer uit weggezonden worden. Niet meer het werkverbond zal zalig maken, maar alleen het gena-deverbond, waar de Heere Zijn liefde heeft uitgedrukt door Zijn toorn op Hem te laden. Door Hem gewillig te laten gaan onder die weg van lijden en sterven. Om dit toe te kunnen zeggen aan de grootste der zondaren, opdat ze barmhartigheid geschiede.

Het zal wat zijn voor die spottende kwaaddoener, om in dat heden, in diezelfde dag, zijn ogen op te slaan, zijnde in de pijn. Het zal wat zijn, om het dan met vlamme letters aan de wand van de hel ge-schreven te zien: "Het was volbracht". Het zal wat zijn om te besef-fen: Ik heb niet gewild dat Hij Koning over mij zijn zou. Het zal wat wezen, het bloed van Christus onrein geacht. Dan is er geen verge-ving voor de zonden mogelijk.

Maar zie hier getekend in die andere kwaaddoener, hoe ver je ook weg bent, hoe slecht je het er ook van afgebracht hebt, hoe groot je zonden, het register van je schuld ook is, welke berg van onmoge-

lijkheden je ook voor je ziet om ooit zalig te worden. Wie Hem nederig valt te voet, zal van Hem Zijn wegen leren.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 45 : 7

*Straks leidt men haar in staatsie, uit haar woning,
In kleding, rijkgestikt, tot haren Koning;
Zo treedt zij voort met al den maagdenstoet,
Die haar verzelt, U vrolijk tegemoet.
Zij zullen blij, geleid met lofgezangen,
De vreugde voên, die afstraalt van haar wangen,
Tot zij, daar elk gewaagt van haren lof,
Ter bruiloft treên in 't koninklijke hof.*

Zegenbede.